

Febrer 2018 N°4

La teva revista cultural d'actualitat

VAIXELL de PAPER

*La revista cultural de referència
al Camp de Tarragona*

MÚSICA Smoking souls
AUDIOVISUALS TheWardencyffe
EMPRENEDORS Thrash Club

SUMARI VAIXELL de PAPER

Febrer 2018

Nº4

Un disseny de
David Aymerich

2

EDITORIAL
Per la cultura
Guillem Ferrer

10

MÚSICA
Smoking Souls
Guillem Ferrer

16

AUDIOVISUALS
TheWardencllyffe
David Aymerich

18

EMPRENEDORS
Thrash Club
Guillem Ferrer

Contacte redacció

626 077 603 635 553 150
Guillem Ferrer David Aymerich
contacte.vaixelldepaper@gmail.com

Editorial

CARTA DELS DIRECTORS

Per la cultura

És un plaer per a nosaltres poder tornar a escriure i a mostrar-vos el nostre treball constant a través d'aquesta revista.

Com ja sabeu, vam haver de prendre la decisió de parar temporalment la publicació mensual per poder entregar totes les nostres forces a altres treballs que també portem endavant, com per exemple la postproducció de la pel·lícula del nostre codirector, en David Aymerich, anomenada *El Dulce Sabor del Limón*, que realitzarà la seva Estrena Internacional a l'Ull Nu, *Festival de Cinema Emergent d'Andorra* al costat de llargmetratges de prestigi com *Estiu 1993*, *Pielés* o *Júlia Ist*.

No ha estat gens fàcil prendre la decisió de parar un temps per realitzar altres tasques que requerien de tots els nostres esforços però a vegades s'ha de pensar fredament i valorar el que és més important per al nostre futur personal i laboral. Però ja estem aquí i tornarem a publicar de forma regular per a què tots gaudiu i estigueu al corrent dels moviments i actes culturals que tenen lloc a casa nostra.

No obstant això, considerem que tornem més forts que mai i ens fa moltíssima il·lusió poder anunciar-vos que el passat mes de novembre vam ser premiats amb el 3r premi de la segona edició dels *Premis de Periodisme Jove Joan Marc Salvat* de la Selva de Camp. Un premi que ens ajuda a seguir creient en el nostre treball i que ens indica que estem fent bé les coses. Però no només el considerem nostre, sinó que també és un premi per a la gent que ha confiat en nosaltres des del principi.

Aquest mes de febrer tenim una oferta cultural molt àmplia i trobareu, entre altres coses, una entrevista ben completa al grup de música valencià *Smoking Souls*, així com un reportatge de la nova aposta audiovisual de *TheWardencllyffe* o l'emprenedoria de la nova sala de concerts *Thrash Club* a Tarragona.

- GUILLEM FERRER

UNA PELÍCULA DE DAVID AYMERICH

“Pròximament als cinemes”

somCinema

ull nu

FESTIVAL DE
CINE EMERGENTE
DE ANDORRA

EL DULCE SABOR DEL LIMÓN

DAVID SOLANS

ELENA RIVERA

ESCRITA Y DIRIGIDA POR DAVID AYMERICH UNA PRODUCCIÓN DE AYHE PRODUCTIONS

DIRECTOR DE FOTOGRAFÍA LUIS ENRIQUE CARRION, AMC BANDA SONORA ORIGINAL THEWARDENCLYFFE

MONTAJE ARTURO M. ANTOLÍN SONIDO LARS HELMERT, NATALIA GARAY, PHI STUDIOS

CON MERCÉ ROVIRA, JORDI BOIXADÓS, ABRIL GARCIA, ALBERTO ESPARZA, ADRIÀ TRIVIÑO
AARON SANTIAGO, ANDREU LAHOZ, FRANCISCA HERRERIA

MÚSICA

**SMOKING
SOULS**

C E N D R A | O R

***Smoking souls* és un grup de música valencià que va nèixer a Pego (Marina Alta, País Valencià) fa ja set anys amb la intenció de reunir els interessos musicals d'uns amics que tenien gustos similars i que volien deixar la seva empremta dins de la nostra escena.**

Com sol passar en aquests casos, al principi no s'imaginaven que arribarien fins aquí i només es dedicaven a quedar i a tocar per entreteniment. Però, ara mateix, ja s'han convertit en un grup de sobres conegut arreu dels Països Catalans i s'han consolidat com a referència per a molts joves i per a tothom que estimi la bona música i sàpiga valorar el treball constant que fan aquests joves de la Marina. Ells són Carles Caselles (guitarra i veu), Pau Camps (guitarra), Josep Bolufer (bateria) i Miquel Álvarez (baix).

Des de *Vaixell de paper* volem fer-los un petit homenatge i, per això, ens vam reunir amb ells a la seva localitat natal (Pego) per entrevistar-los i així fer arribar als nostres lectors i a les nostres lectores el que aquests quatre nois fan dia rere dia, com van encarar i com han viscut la gira de presentació del seu tercer àlbum d'estudi i quines són les seves ambicions i metes com a grup, entre altres coses.

L'entrevista la vam realitzar fa uns mesos i la banda, com era d'esperar, ha anat creixent i sumant projectes i triomfs dins de la nostra escena musical. Com que va ser una entrevista molt fluida i en un to informal, parlant amb

tots els músics i deixant que tots expressaren espontàniament el que volien dir, l'hem transcrita amb la intenció de que s'entengui aquest concepte i com la vam encarar tots plegats.

Volem aprofitar també per recordar que la setmana passada van publicar un nou senzill amb la col·laboració dels asturians *Desakato*, una banda amb molta projecció dins del món del rock i el punk-rock. Tant la cançó com el videoclip van ser un èxit a les diferents plataformes virtuals i enregistren així un altre triomf del grup de Pego que no fa altra cosa que créixer. A més, estan nominats

“La cendra és el grau més proper a la mort”

als *Premis Enderrock* en diferents categories i a través de les xarxes socials, si visiteu el seu perfil de Facebook per exemple, us expliquen com s'ha de fer per votar-los i ajudar-los a seguir sumant victòries.

A continuació, l'entrevista completa:

El títol del vostre últim CD, *Cendra i or*, té algun significat especial per a vosaltres?

Amb aquest títol preteníem fer una al·legoria a la figura mitològica de l'Au Fènix per representar la idea de renàixer d'entre les cendres. Considerem que, com a valencians, és una mica el que ens toca de ben a prop i

Smoking Souls

és com dir que hi ha vida més enllà de la situació aquesta de mort o de decadència. Pensem que la cendra és el grau més proper a la mort, ja que després d'un incendi és el que deixa el pas del foc, mentre que l'or és l'esperança de canvi, de transformació i de vida.

Per presentar-lo va fer una gira de 10 concerts i va aconseguir penjar el cartell de sold-out en diferents llocs. Com va viure això des de dalt de l'escenari? Vos esperàveu aquesta acceptació del públic?

La veritat és que va ser molt bonic i emotiu perquè sempre hem sigut un grup que ha anat avançant a poc a poc i quan veus que cada vegada va sumant-se més gent als teus concerts, fins al punt d'arribar el cartell que indica que no queden entrades, t'illusions molt i més encara quan és la primera vegada que et passa. Altres vegades hem anat acompanyats d'altres grups per facilitar el fet de donar-nos a conèixer, però aquesta vegada ho vam fer sols i va ser encara més sorprenent i gratificant.

Com heu viscut l'acceptació del públic en els diferents concerts? Heu vist que ha estat major en comparació amb les altres gires?

Sí, sobretot el que hem notat és que la gent ens ve a veure expressament. Abans sempre anàvem acompanyats d'altres grups i això ens ajudava a omplir els concerts però ara vegem que, tant en festivals com en sales, la gent està

allà per nosaltres, coneixen les nostres cançons i venen a escoltar la nostra música.

Heu anunciat i hem pogut veure que durant aquesta gira heu presentat un format de directe diferent respecte a les gires anteriors. Ens podrieu explicar què és el que el caracteritza o que té de nou aquest format?

“La gent està allà per nosaltres. Coneixen les nostres cançons”

Cada any fem un repertori diferent, no ens agrada repetir les mateixes cançons. Quan treus un CD nou, a més, es sumen noves cançons que has d'incloure i tens més opció a l'hora d'ampliar el teu directe. En aquesta gira hem portat diferents elements lumínics com a novetat, és la primera vegada que hem pogut fer-ho i això és el més destacable o diferent respecte a les altres gires. Vam pensar més en la imatge i vam voler que les fotos, els vídeos i els directes que tenim tinguera un nexa d'unió a través dels neons de llum que portem.

Smoking Souls

Les vostres lletres són en català però sembla que això no és un impediment per creuar les barreres lingüístiques i anar a tocar fora de zones de parla catalana. Com és la resposta del públic fora dels Països Catalans? Trobeu que la música és capaç de trencar estes fronteres polítiques i/o lingüístiques?

Nosaltres considerem que ja ens hem trobat el camí mig fet. Tota la feina que han fet grups anteriors a nosaltres, com per exemple *Obrint Pas*, ha permès que s'obrin noves fronteres. Avui en dia grups que canten en català poden anar a tocar a qualsevol lloc de l'estat espanyol i omplir sales.

Sincerament, no és fàcil i hi ha gent que és molt reticent, però sí que es pot apreciar un canvi considerable en els darrers anys. Només has de mirar els cartells de festivals com el *Viña Rock*, on apareixen molts grups dels Països Catalans.

Trobeu, llavors, que hem arribat a un moment on no és tan important el missatge de protesta sinó sim-

“Avui en dia grups que canten en català poden anar a tocar a qualsevol lloc de l'Estat”

plement fer música?

Pensem que no hem d'oblidar la nostra lluita i que encara queda molt per fer. Sí que es veritat que el més normal seria que amb la música i amb les lletres es pugui parlar de les coses quotidianes que formen part del dia a dia de qualsevol persona.

Potser fa uns anys la música en català i en valencià era un mitjà de protesta perquè era manca i que avui en dia tot això està més normalitzat. Però mai hem d'oblidar quins són els nostres objectius, què és el que volem i sobretot que encara queda molta feina per fer en aquest aspecte.

D'aquesta manera, pretenen, a través de la nostra música i les nostres lletres, barrejar o combinar els temes quotidians amb la labor o la funció social que pretenen fer com a grup.

Què n'opineu dels festivals i de compartir escenari amb altres grups? Trobeu que és una forma viable

per donar-se a conèixer?

Sí, per descomptat, un festival és un aparador de grups. Com a assistent tens un munt de grups per veure i pots triar a quin anar. Però també tens l'opció de veure i escoltar a bandes que pots no coneixies i que a partir de llavors sí que coneixeràs i que fins i tot seguiràs. Per tant, sí, és una molt bona opció per donar-te a conèixer.

Preferiu, llavors, tocar en un festival que en una sala?

No, la veritat és que no, perquè pel que respecta als músics es podria dir que el tracte és pitjor o menys personal. El que més ens agrada és tocar a una sala perquè toques només tu i per als teus fans. Saps que la gent que ha vingut expressament per veure't.

Però, tot i això, al final el que ens agrada és tocar, tant si és a un festival com si és a una sala. Els festivals són una altra història perquè t'has de regir per uns horaris, estàs més limitat a l'hora de fer les proves de so i el tracte no és tan personal com el que reps a una sala, tot i que tens la tranquil·litat de saber que el públic assistent sol ser major per l'espai del qual es disposa.

Com gestioneu el vostre temps per compondre i enregistrar un CD? Segur que no és el mateix compondre'l durant una gira que prendre-vos el vostre temps per parar i dedicar-vos per complet a aquesta tasca.

Avui en dia no pots parar. El nostre mètode és estar sempre actius i dedicar-nos gairebé per complet a la música. Això significa que el temps que no estàs de girar l'inverteixes en treballar al local i a casa i anar component i produint nova música per renovar-nos com a grup.

Al cap i a la fi és la nostra vida i, tot i que sempre hem tingut paral·lelament al grup les nostres feines i els nostres estudis, sempre hem tret temps per quedar, per compondre, per tocar i per viure i treballar la nostra música.

**** En aquest moment s'interromp l'entrevista com a conseqüència de l'elevat volum dels crits d'uns nens que s'emocionen al veure els membres del grup i criden literalment: "Smoking Souls, sou els millors". Fem un breu incís i riem. Els nens demanen fer-se una fotografia amb ells.*

Respecte a la formació inicial, heu tingut diferents canvis de baixista fins a arribar a trobar a Miquel. Com encaixeu i viviu la sortida d'un membre i l'entrada d'un altre?

Sempre és dur canviar algú i no ha estat mai una decisió presa per nosaltres. Però realment és normal perquè quan el grup arriba a un nivell o a punt de creixement superior al que fins i tot inicialment ens esperàvem, no és fàcil de compaginar amb els altres projectes o feines que realitzeu quotidianament. I és totalment comprensible que

Smoking Souls

algun dels membres no pugui disposar d'aquest temps que el grup requereix.

Això li passa a moltes bandes i no ha de ser precisament negatiu, sinó que moltes vegades, com és en el nostre cas, l'entrada d'un nou membre ens ha donat aires de frescor i de renovació. Es plantegen noves inquietuds i noves dinàmiques i no ho hem encaixat mai com un problema.

Ara, amb Miquel és quan considerem que la banda està assentada, està formada i sonem més compactes que mai.

Heu tingut setmanes de gira en les que heu fet concerts separats per una llarga distància i molt poc de temps. Com ho feu per aguantar i per poder donar el vostre màxim rendiment en un concert després d'haver fet diversos viatges llargs i en tant poc de temps?

Al final la clau és pensar que estàs fent el que t'agrada, que és la nostra feina i que gaudim fent-la. Nosaltres ens considerem una gran família i ens agrada passar moltes hores junts. La veritat és que ho portem molt bé i que ens sentim molt a gust, tant dalt com baix de l'escenari i quan estem al local o a la furgoneta fent carretera. Vivim moltes coses junts i ho concebem com una muntanya russa d'emocions i això el que fa és enfortir-nos com a persones i com a grup.

Per acabar aquesta agradable entrevista, ens podríeu contar quines són les vostres intencions o ambicions de cara al futur?

De moment tocar i acabar de mostrar al públic el nostre treball. Estem treballant i creant cançons, tenim projectes que aviat mostrarem als nostres seguidors, però de moment volem seguir tocant i amortitzar, per dir-ho d'alguna manera, els dos anys i mig de treball que li hem dedicat a aquest CD. Volem intentar sortir de la zona de confort que tenim als Països Catalans i tocar arreu de la Península Ibèrica. En definitiva, seguir creixent com a grup i tocar allà on puguem, que és el que realment ens agrada i és la nostra vida ara mateix.

- GUILLEM FERRER

Direcció

contacte.vaixelldepaper@gmail.com

Publicitat

GUILLEM FERRER

626 077 603

Subscripcions

DAVID AYMERICH

635 553 150

AYHE

productions

Una productora cinematogràfica
www.ayheproductions.com

AUTOESCOLA **Victor**

LA TEVA AUTOESCOLA A TORREDEMBARRA

ADREÇA
Carrer Rodes, n° 12.
Torredembarra, 43830.

MAIL
autoescolavictor.t@gmail.com

Telèfon Fixe
977 641 793
Telèfon Mòbil
698 404 265

www.autoescolavictor.es

The Wardencluffe

ENIGMA

Ja a la venta i disponible en totes les plataformes

TheWardenclyffe, juny de 2017.
Fotografia de Raimon Hd.

TheWardenlyffe és un grup de música electrònica format pels polifacètics Ivan Oechsle i Valen Haralam-bidis.

Un projecte musical que orbita al voltant del so electrònic i la pista de ball per oferir-nos un batut de synths propis dels anys 80, sons arpegiats, múltiples seqüenciadors i contundents bases rítmiques en tots i cadascun dels seus temes.

Fundat l'any 2011, *TheWardenlyffe* neix de la fusió de les inquietuds musicals de dos amics amb trajectòries molt diferents però complementàries entre si, que són en gran part el resultat del seu pas per diferents projectes musicals durant els darrers anys. Un d'ells amb formació musical pianística professional i, l'altre, amb un gran talent, creativitat i facilitat en la producció i composició instrumental de la seva obra. Junts formen aquest duet que simbolitza el fermall final a un llarg camí i la cerca de la seva autoria, segell i estil musical personal.

Així és com els dos companys comencen a produir els seus temes i, després d'un any treballant a l'estudi, decideixen fer el salt als escenaris en un format destinat a això. El seu set, compost per sintetitzadors, teclats, caixa de ritmes i diversos elements de control, els permet que cada concert sigui una experiència nova amb

“TheWardencllyffe han produït el videoclip del tema principal d’Enigma, ‘Ms Coil’, marcats per una estètica d’homenatges als 80”

una gran capacitat d’interacció i d’improvisació sobre les seves pròpies produccions, ja que Oechsle i Hara-lambidis actuen sempre en directe i rebutgen el playback com a recurs en les seves interpretacions.

L’any 2014, llancen el seu primer LP, *Electricity*, una producció repleta de temes electrònics, nostàlgics i amb notables al·lusions a la pista de ball i a la música dance dels anys vuitanta. Un clar exemple d’això és la Intro del seu treball, així com els temes *AmPm*, *Mina Vedat (Madrid) [TheWardencllyffe Remix]* i *Hemiolia*, entre altres. Un recopilatori que ha passat per diversos escenaris nacionals al llarg d’aquests anys, entre els quals cal destacar el del mític festival mediterrani *Pal·mfest* l’any 2015.

Arribats a aquest punt, el 2015 suposa un punt d’inflexió per a un grup que, a més de compondre i produir els seus propis temes, també destaca per compondre bandes sonores per a documentals, curtmetratges, videojocs i esports publicitaris, a més de gravar i produir temes per a altres grups, fer versions d’alguns d’ells i fins i tot oferir concerts en format acústic a través del seu segell discogràfic *Phi Studios*.

Han estat marcats, per tant, per una trajectòria ascendent que segueix el seu camí al llarg del 2016 amb l’aparició d’un repte majúscul per a ells: compondre i produir la **Banda Sonora Original del llargmetratge de ficció *Sweet Lemon-El Dulce Sabor del Limón*** (2017). Una pel·lícula de caràcter underground i molt frenètica, considerada l’òpera prima del jove director tarragoní, en David Aymerich i produïda per *Ayhe Productions*. El film està protagonitzat pels prestigiosos actors David Solans (*Merlí*, *Fill de Caïn*) i Elena Rivera (*Cuéntame como pasó*, *El ministerio del tiempo*) i compta amb la direcció de fotografia de Luis I. Carrión (*El Cosmonauta*), entre molts altres treballadors i col·laboradors.

Actualment, *TheWardencllyffe* ja han llançat el seu segon LP, **Enigma**, un treball que estan presentant oficialment durant els inicis d’aquest any 2018. Cal recordar que el passat dia 18 de gener va ser el seu llançament en format físic i també en diferents plataformes digitals. A més, coincidint amb la presentació d’aquest número 4 de la revista *Vaixell de paper*, oferiran un concert a la sala **Trash Club** de Tarragona el dia 1 de febrer i llançaran el **videoclip inèdit Ms Coil**.

- DAVID AYMERICH
traduït per en GUILLEM FERRER

Varsovia, desembre de 2017.
Fotografia d'en David Aymerich.

THE
ASH

Thrash Club

SALA DE CONCERTS

Thrash originalment era el projecte de dos joves emprenedors (Miguel Quijada Dobon amb l'ajuda d'una associada) que es dedicaven a muntar festes per diferents locals de Tarragona i les ciutats del voltant.

Sessions electròniques on barrejaven diferents estils (des de la música indie fins a l'electrònica) com a pilar fonamentalment i indispensable però sense oblidar altres inquietuds i altres marques que volien deixar com a empremta del seu treball i del que els rondava pel cap.

Al principi, anaven per diferents sales (*Sala El Cau de Tarragona*, *Sala Garage de Salou*, etc.) organitzant esdeveniments i festes que portaven per nom *Thrash*, fins que van torbar un lloc fixe a la *Sala Zero* de Tarragona, on van estar dos anys treballant mentre intentaven explorar altres opcions per poder crear la seva pròpia marca fora d'allà i poder desenvolupar-la

pel seu compte.

Tot això es va culminar quan, l'estiu passat, se'ls va donar l'oportunitat de portar les regnes d'un local de la ciutat de Tarragona que en aquell moment estava buit i que a partir de llavors passaria a estar regentat per tres socis que ara, per fi, podrien acabar de polir el seu projecte i materialitzar totes les idees i tots els projectes que tenien ganes de fer i per als quals necessitaven una sala, un local d'oci que els oferís aquesta possibilitat. Aquesta sala l'han batejat amb el nom de *Thrash Club*.

Ara, amb un dels locals amb millor estètica i millor acústica de la ciutat, poden assolir aquesta tasca i cobrir el que ells consideren una manca de varietat musical a la ciutat de Tarragona i potenciar els estils amb un caràcter més electrònic però sense deixar de banda altres elements, com els visuals, que també formen part d'una bona posada en escena i d'un bon show.

Però no només això és el que pretenen oferir al *Thrash Club*, sinó que també volen convertir-se en un lloc o en una plataforma, com a ells els agrada anomenar-ho, de difusió de l'art i la cultura a la ciutat, oferint des d'actuacions en directe fins a xarrades o presentacions de treballs.

Tarragona amplia l'oci nocturn

Han realitzat a dia d'avui, tot i el seu breu període de vida (la inauguració va ser el passat 23 de desembre del 2017), diversos esdeveniments i festes que han estat un èxit. Però no es conformen amb això i, motivats pel sentiment de superació que els caracteritza, tenen molts més espectacles organitzats i podrem gaudir d'ells molt aviat. Un exemple d'això és **la festa #7D2 que tindrà lloc el pròxim 16 de febrer amb l'actuació en directe d'André Vicenzo i Wilk.O.**

Però això no s'acaba aquí, tot al contrari, acaben de començar i no fan altra cosa que créixer, per això us recomanem que estiguen atents a les seves xarxes socials (Facebook, Instagram) i recordeu l'adreça on es troba el local: **C/Pau del Protectorat, 5.**

Ens veiem per allà per gaudir d'una nit màgica amb bona música, bon ambient i un dels millors tracts de la ciutat.

Pròxims esdeveniments destacats:

1 DE FEBRER.

Dijous, dia 1 de febrer, a les 23:30h:
Vaixell de Paper meets TheWardenclyffe

3 DE FEBRER.

Dissabte, dia 3 de febrer, a les 23:30h:
The roots - Juan Queija & Agus-R

8 DE FEBRER.

Dijous, dia 8 de febrer, a les 23:00h:
Carnival welcome party

10 DE FEBRER.

Dissabte, dia 10 de febrer, a les 23:00h:
Carnal Trash con Algar & Soy una pringada

17 DE FEBRER.

Dissabte, dia 17 de febrer, a les 23:45h:
Thrash presenta: Paradis vs Gretaylosgarpo

3 DE MARÇ.

Dissabte, dia 3 de març, a les 23:30h:
Thrash presenta: Anibal Gómez Dj Set

Febrer 2018 N°4

La teva revista cultural d'actualitat

VAIXELL de PAPER

*La revista cultural de referència
al Camp de Tarragona*

MÚSICA Smoking souls
AUDIOVISUALS The Wardenclyffe
EMPRENEDORS Thrash Club

